

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.br. P-4040/2024-52

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Vanesi Brizić Bahun kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvoja Delića iz Zagreba, Vidovčica 6, OIB: 54522468713, zastupanog po punomoćniku Mariju Boniću, odvjetniku u Zagrebu, protiv I-tuženika Stanislava Petra Delića iz Splita, Washingtonova 6, OIB: 81844752492, zastupanog po punomoćniku Leopoldu Aljinoviću, odvjetniku u Splitu, II-tuženice Mire Vuletić iz Splita, Ulica Slobode 24a, OIB: 49988882023, zastupane po punomoćnici Miri Boban, odvjetnici u Splitu, i III-tuženika Svena Delića iz Splita, Pod kosom 37, OIB: 51406759259, zastupanog po punomoćnici Mariji Vuletić, odvjetnici u Splitu, radi isplate, nakon održane javne i glavne rasprave zaključene dana 20. travnja 2026. godine u prisutnosti tužitelja osobno uz punomoćnika Marija Bonića, odvjetnika, te punomoćnice III-tuženika Marije Vuletić, odvjetnice, a u odsutnosti uredno pozvanih I i II-tuženika, dana 27. svibnja 2026. godine

p r e s u d i o   j e

I. Nalaže se I-tuženiku Stanislavu Petru Deliću iz Splita, Washingtonova 6, OIB: 81844752492, isplatiti tužitelju Hrvoju Deliću iz Zagreba, Vidovčica 6, OIB: 54522468713, iznos od 126.666,66 eur, te II-tuženici Miri Vuletić iz Splita, Ulica Slobode 24a, OIB: 49988882023, isplatiti tužitelju Hrvoju Deliću iz Zagreba, Vidovčica 6, OIB: 54522468713, iznos od 126.666,66 eur, sve zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 19. srpnja 2010. do 31. srpnja 2015. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi koja se određuje, za

svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

II. Odbija se tužitelj sa zahtjevom za isplatu iznosa od 126.666,66 eur, te sa zahtjevom u odnosu na III-tuženika Svena Delića.

III. Nalaže se II-tuženici Miri Vuletić iz Splita, Ulica Slobode 24a, OIB: 49988882023, naknaditi tužitelju Hrvoju Deliću iz Zagreba, Vidovčica 6, OIB: 54522468713, trošak parničnog postupka u iznosu od 25.437,23 eur, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 27. svibnja 2026. godine do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška u odnosu na I-tuženika Stanislava Petra Delića.

V. Nalaže se tužitelju Hrvoju Deliću iz Zagreba, Vidovčica 6, OIB: 54522468713, naknaditi III-tuženiku Svenu Deliću iz Splita, Pod kosom 37, OIB: 51406759259, trošak parničnog postupka u iznosu od 21.436,39 eur, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 27. svibnja 2026. godine do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi koju je podnio dana 18. rujna 2020. godine protiv Davorke Delić navodi kako joj je pozajmio iznose u kunskoj protuvrijednosti i to 180.000,00 eur dana 18. srpnja 2010. godine te iznos od 200.000,00 eur dana 18. srpnja 2010. godine, koje iznose se tuženica obvezala vratiti najkasnije do 18. srpnja 2019. godine sa pripadajućim kamatama od dana pozajmice. Kako tuženica to nije učinila, iako ju je tužitelj u više navrata to tražio, to traži donošenje presude kojom će se naložiti tuženici da tužitelju isplati iznos od 380.000,00 eur sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 19. srpnja 2010. godine pa do isplate, uz naknadu troškova postupka.

2. Tadašnja tuženica u odgovoru na tužbu ističe kako se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Ističe kako su uz tužbu priložene potvrde o pozajmici koje je navodno potpisala tužena, međutim, iste nisu vjerodostojne jer se radi o potvrdama koje tuženica nikada nije sačinila ni potpisala. Navodi kako nikada nije pozajmila od svog sina, tužitelja, bilo kakav novčani iznos, a posebno ne iznose koji su navedeni na priloženim potvrdama. Oспорava i zahtjev za isplatu zakonske zatezne kamate.

3. Kako je tuženica tijekom postupka umrla, to je postupak nastavljen sa Stanislavom Petrom Delićem, Mirom Vuletić i Svenom Delićem kao njezinim nasljednicima.
4. I-tuženik je podneskom od 11. svibnja 2023. godine u cijelosti priznao tužbeni zahtjev u ovoj pravnoj stvari.
5. II-tuženica je podneskom od 11. listopada 2023. godine navela kako je i tužitelj također zakonski nasljednik iza pok. Davorke Delić te kako je ostavinski postupak prekinut rješenjem O-4322/21 od 31. kolovoza 2022. godine jer je sporan sastav ostavine, a da nasljednici odgovaraju za dugove ostavitelja do visine naslijeđene imovine.
6. U podnesku od 10. lipnja 2025. godine ostaje kod istaknutog prigovora odgovornosti za dugove pok. Davorke Delić do visine naslijeđene imovine, a ističe kako tužitelj nije dostavio niti jedan dokaz da bi uopće sporne iznose pozajmio sada pok. Davorki Delić.
7. III-tuženik Sven Delić je dostavio sudu ovjerenu nasljedničku izjavu kojom se odrekao nasljedstva koje mu po zakonu pripada iza pok. Davorke Dubravke Delić.
8. U tijeku postupka izvršen je uvid u potvrde o pozajmici od 18. srpnja 2010. godine, zapisnik o vještačenju vještaka za rukopise Zvonimira Čorića, dokumentaciju dostavljenu od strane Ministarstva unutarnjih poslova, te dokumentaciju dostavljenu od strane stranaka radi provođenja grafološkog vještačenja, proveden je dokaz saslušanjem tužitelja te grafološko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Ljerki Zdunić, izvršen je uvid u Ugovor o prijenosu poslovnog udjela u Stil trgovina d.o.o., javnobilježnički akt Ou-124/08 od 31. listopada 2008. godine s Ugovorom o prijenosu poslovnog udjela, Ugovor o prodaji od 10. listopada 2006. godine, dopis Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja Ivan Vučetić, proveden je dokaz saslušanjem II-tuženice, izvršen je uvid u presudu Općinskog suda u Splitu posl.br. K-545/22 od 01. rujna 2022. godine, presudu Županijskog suda u Bjelovaru GŽ-160/25 od 23. listopada 2025. godine.
9. Sud je odustao od predloženog saslušanja sada III-tuženika, obzirom je III-tuženik izostao sa tri ročišta na kojem je bilo određeno provesti dokaz njegovim saslušanjem i koja su zbog navedenog odgođena, a utvrđeno je kako je njegovo saslušanje nepotrebno, obzirom je činjenično stanje bilo u dovoljnoj mjeri raspravljeno i utvrđeno za donošenje odluke.
10. Sud nije proveo dokaz saslušanjem stalnog sudskog vještaka Ljerke Zdunić, obzirom nitko od stranaka nije isticao prigovore na nalaz i mišljenje provedenog grafološkog vještačenja. II-tuženica je samo predložila, a obzirom na navod stalnog sudskog vještaka Ljerke Zdunić kako smatra da ne postoji mogućnost kojim bi se utvrdila apsolutna starost papira, da se na tu okolnost provede vještačenje po Centru za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja Ivan Vučetić, koji dokaz nije proveden jer je utvrđeno kako navedeni Centar takvo vještačenje ne može provesti sa prihvatljivim stupnjem točnosti.
11. Temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23, dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

12. U odnosu na istaknuti prigovor mjesne nenadležnosti sud je utvrdio kako isti nije osnovan, obzirom iz potvrde od 18. srpnja 2010. godine proizlazi da je tuženica odredila kako je u slučaju spora nadležan sud u Zagrebu, čime se smatra da postoji sporazum iz čl. 70. ZPP-a.

13. Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za isplatom iznosa koje je pozajmio ranijoj tuženici Davorki Delić, a koja je tijekom postupka umrla, zbog čega povrat tog iznosa traži od njezinih nasljednika, ovdje tuženika.

14. Među strankama nije sporno da su zakonski nasljednici iza pok. Davorke Delić tužitelj te I-III tuženici i to njezin suprug (I-tuženik) te djeca (tužitelj i II i III-tuženici).

15. Uvidom u potvrdu o pozajmici od 18. srpnja 2010. godine utvrđeno je da je istom Davorka Delić potvrdila da je od svog sina Hrvoja Delića primila pozajmice u ukupnom iznosu od 200.000,00 eur, koji iznos će vratiti zajedno sa zakonskim zateznim kamatama računajući od 18. srpnja 2010. godine u najkraćem mogućem roku, a najkasnije do 18. srpnja 2019. godine.

16. Uvidom u potvrdu o pozajmici od 18. srpnja 2010. godine utvrđeno je da je istom Davorka Delić potvrdila da je od svog sina Hrvoja Delića primila pozajmice u ukupnom iznosu od 180.000,00 eur, koji iznos će vratiti zajedno sa zakonskim zateznim kamatama računajući od 18. srpnja 2010. godine u najkraćem mogućem roku, a najkasnije do 18. srpnja 2019. godine.

17. Radi utvrđivanja da li je Davorka Delić potpisala navedene potvrde provedeno je grafološko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Ljerki Zdunić, koja je u svom nalazu i mišljenju navela da skriptor potpisa, koji se nalaze na izvorniku potvrde o pozajmici od 18. srpnja 2010. godine na iznos od 180.000,00 eura te izvorniku potvrde o pozajmici od 18. srpnja 2010. godine na iznos od 200.000,00 eura je Davorka Delić. Apsolutnu starost papira i tinte na dostavljenim potvrdama nije moguće utvrditi iz razloga navedenog u nalazu vještaka.

18. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka, obzirom je isti izrađen objektivno, jasno i stručno, na temelju relevantne dokumentacije, tim više što stranke nisu imale primjedbi ni prigovora na isti.

19. Pri tome valja istaći kako stranke nisu prigovarale nalazu i mišljenju grafološkog vještaka, već je tadašnja tuženica predložila da se od Centra za forenzična ispitivanja zatraži utvrđivanje apsolutne starosti papira i tinte.

20. Međutim, Centar za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić" je dopisom od 08. travnja 2021. godine obavijestio sud kako je apsolutnu i/ili relativnu starost papira moguće utvrditi ovisno o vrsti papira i drugim značajkama, dok određivanje apsolutne starosti tinte u svijetu forenzike još uvijek predstavlja izazov i prema dostupnim podacima nemaju sigurnih saznanja da se ista može odrediti kao nedvojbeno apsolutna vrijednost. Moguće je odrediti relativnu starost tinte, no ista je također ovisna o vrsti i količini tinte i drugim parametrima koji doprinose sigurnosti metode određivanja. Metode određivanja starosti tinte i papira se ne provode u ovome Centru, pa u tom smislu isto vrijedi i za pitanje jesu li potpisi nastali istovremeno kad i sporni tekst, ukoliko je pisan tintom sredstva za pisanje.

21. Stoga predloženi dokaz nije određen obzirom se istim ne bi utvrdile relevantne činjenice u ovom postupku.

22. Ono što je grafološkim vještačenjem utvrđeno je da je Davorka Delić potpisala potvrde o primitku iznosa od 180.000,00 eur i 200.000,00 eur.

23. Prema odredbi čl. 499. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje ZOO) ugovorom o zajmu obvezuje se zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenljivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca, odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće.

24. Tužitelj u svom iskazu navodi da je pozajmice svojoj majci, ranijoj tuženici, davao u puno navrata na njezin zahtjev i to za različite njezine potrebe. Tako se radilo o kupnji raznih automobila i to dva Mercedesa, Toyote Yaris, Fiat Punto, zatim za gradnju kuće u Rogoznici, vraćanje kredita njegovog brata i razna putovanja po svijetu. Dogovor sa tuženicom je bio da će ona te novčane iznose vratiti kroz nekretnine, odnosno da će neke nekretnine prodati i isplatiti mu novčani iznos ili da će neke nekretnine prepisati na njega. Prilikom pozajmljivanja dogovor je bio da se pozajmljeni iznosi vrate u roku od godine ili dvije, međutim, uvijek se nešto prolongiralo i kada je zatražila zadnji iznos od 180.000,00 eur, inzistirao je da se sastave potvrde. Tako su sastavili ne samo potvrdu za iznos od 180.000,00 eur, već i za ranije pozajmljene iznose. Zbog toga postoje dvije potvrde. Tada su još bili u dobrim odnosima, majka je te Potvrde potpisala, on joj je isplatio zadnji iznos. Međutim, prije otprilike tri godine njihovi odnosi su se jako poremetili, umiješali su se i njegovi brat i sestra, te je utvrdio da je majka sve svoje nekretnine ustupila njima, a zadnje dvije koje je imala je ustupila mjesec dana prije dospijeca obveze iz Potvrda o pozajmici. Navodi je imao dovoljno imovine i raspolaganjem s istom, odnosno sa nekretninama i poslovnim udjelima je stekao dovoljno novčanih sredstava da ih je mogao pozajmiti tuženici. Tuženica je stan darovala unucima sa pravom plodouživanja u korist njegove sestre, a za kuću u Rogoznici je prvo bila sastavljena Darovnica, da bi je potom povukli i sastavili Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju sa njegovom sestrom. Ne sjeća se tko je pisao navedene Potvrde. Tražio je da se napišu dvije potvrde. Ne zna zbog čega je potpis na Potvrda znatno niže od teksta Potvrde. Prilikom pisanja Potvrde isplatio je iznos od 180.000,00 eur i to misli da je učinjeno preko banke. U vrijeme sastavljanja Potvrda bio je u Hrvatskoj i to konkretno u Rogoznici, a potpisivanje se događalo kroz jutro. U to vrijeme je njegovoj majci rođendan i on je uvijek bio na ručku. Od 2010. pa do 2016. godine nije tražio povrat pozajmljenih sredstava. Razgovaralo se o tim sredstvima, ali ništa konkretno. Zna da su dospijeca od 9 godina dogovorili ranija tuženica i on, ali zašto baš taj rok, ne zna. Zna da je ugovorena zakonska zatezna kamata. Pozajmice prije 2010. godine davao je u razdoblju od 8 ili 9 godina. Ukupno se radilo o iznosu od 200.000,00 eur. U taj iznos nije uračunata kamata. Iznos je bio i veći, ali su odlučili da bude 200.000,00 eur. Tuženica se na privatnim dokumentima nekada potpisivala kao dr. Delić, a nekada ne. Prije pogoršanja odnosa nije za tuženicu obavljao nikakve poslove vezane uz njezinu stomatološku kliniku, mirovinu i slično. Kuća u Rogoznici postoji i dalje, ali njemu je zabranjen ulaz. Dio pozajmljenih sredstava je uložen u navedenu kuću, jer oni nisu ni imali drugih sredstava.

25. II-tuženica u svom iskazu navodi kako zna da tužitelj njezinoj majci nije nikada pozajmio utužene iznose jer ona nije imala niti razloga od njega pozajmljivati. U vrijeme kada su izvršene navodne pozajmice njezina majka je imala dva oročenja u PBZ Zagreb poslovnica Brodarica u Splitu, a to zna jer je na tim oročenjima imala punomoć. Zatražila je od PBZ-a dokumentaciju o navedenom, međutim, ista joj nije dostavljena s obrazloženjem da ostavinski

postupak još nije dovršen, odnosno naveli su da će joj je dostaviti ako dostavi rješenje o nasljeđivanju. Međutim, ostavinski postupak je u prekidu jer je spor oko cjelokupne imovine koja bi trebala biti u sastavu ostavine. Tužitelj je i nju tužio vezano uz kuću u Rogoznici, odnosno tražio je poništenje ugovora o uzdržavanju i taj postupak je završen u prvom stupnju i po žalbi je na Županijskom sudu. Ističe kako je majka za potvrde saznala tek primitkom tužbe u ovom postupku. Majka je već bila bolesna i sama tužba ju je šokirala. Potvrde o izvršenim pozajmicama vidjela je nakon što joj ih je pokazala odvjetnica Boban prije dva ili tri dana. Ne zna tko je pisao te potvrde. Čak je i tužitelj rekao da ne zna tko je pisao potvrde. Na pitanje da li zna čiji je to potpis odgovara kako zna jer je vidjela kako majka potpisuje prazan papir i daje ga tužitelju, to je vidjelo više osoba. To se dogodilo na proslavi njezinog rođendana kada je bila prisutna rodbina i susjeda. Stoga je potpis na bijelom papiru potpis njezine majke, ali taj papir nije bio ispunjen. Potpis na pozajmicama koje je vidjela izgleda kao potpis njezine majke, ali ona nije vještak. Smatra da je tužitelj naknadno ispunio prazan, ali potpisan papir. Majka je potpisala prazan papir iz razloga što je majka tada navršila 65 godina, a tužitelj joj je obećao da će uz pomoć svojih poznanstava produžiti dozvolu za rad. Ne zna zašto mu je u tu svrhu trebao potpis na praznom papiru. Njezina majka je do zadnjeg trenutka života bila mentalno sposobna. Navodi kako majka nije priložila potvrde o oročenju u spis, jer je tada već bila bolesna, a njoj su u poslovnici rekli da ne mogu tako daleko izdavati potvrde, a iz uprave su joj rekli da će to dostaviti na zahtjev suda. Odgovor banke ne znači da takva potvrda ne postoji, već da se ista može dobiti od uprave banke, ali na zahtjev suda, odnosno uz rješenje o nasljeđivanju. Nije joj poznato od kud potiču sredstva koja su bila oročena. Tužitelj u vrijeme navodnih pozajmica nije bio takvog imovnog stanja da bi ih mogao pozajmiti majci. To zna iz razloga što je već tada imao punomoć na njezinom tekućem računu, odnosno nije imao svoj tekući račun iz razloga što je imao dosta vjerovnika koji su od njega potraživali različite iznose. Punomoć na njezinom tekućem računu imao je od 2009. do 2019. godine. Ima s majkom ugovor o dosmrtnom uzdržavanju za kuću u Rogoznici. Radi se o ugovoru iz 2020-te godine. Polovica stana koja je bila u vlasništvu njezine majke darovana je njezinoj kćeri Davorki u lipnju 2019. godine. Ona nema nikakav odnos prema tužitelju i to zbog njegovog odnosa prema majci još iz 2018. godine. Vodi parnice sa tužiteljem vezane uz cjelokupne imovine. Zapravo uglavnom je tužitelj i tužitelj u tim postupcima, dok ona ima samo jednu tužbu. Tužitelj je za jednu polovinu stana koja je darovana njezinoj kćeri pokrenuo postupak radi poništenja ugovora o darovanju i taj zahtjev je usvojen u prvom stupnju. Međutim, u međuvremenu ih je tužitelj izbacio iz tog stana te se radi njega vodi postupak radi nasilja u obitelji. Dva Mercedesa o kojima tužitelj govori bili su registrirani kao vlasništvo firme njezinog oca, ovdje I-tuženika. Vozilo marke Toyote Yaris je bilo na leasingu te je otac sam otkupio, a za Fiat Punta ne zna. Njezina majka se na privatnim ispravama potpisivala samo sa Delić, a nikada sa dr. Delić.

26. Analizirajući iskaze tužitelja i II tuženice može se zaključiti kako se u konkretnom slučaju radi o vrlo poremećenim obiteljskim odnosima koji traju duže vrijeme i koji su kulminirali sklapanjem raznih ugovora između roditelja i djece i koji su izazvali daljnje sukobe. Stoga je razumljivo da stranke svojim iskazima nastoje poboljšati svoje pravne pozicije.

27. Tako II tuženica pokušava ukazati kako je prednica stranaka Davorka Delić tužitelju potpisala dva bjanko papira međutim, za taj svoj navod ne dostavlja niti predlaže bilo koji dokaz.

28. U odnosu na iskaz tužitelja, valja navesti kako isti potvrđuju potvrde koje prileže spisu, za koje je grafološkim vještačenjem utvrđeno da ih je potpisala pok. Davorka Delić. Iako je sama Davorka Delić tvrdila da ih nije potpisala, što je kasnije tvrdila i II-tuženica, II-tuženica ipak u svom iskazu, a nakon provedenog grafološkog vještačenja, priznaje da se ipak radi o potpisu Davorke Delić.

29. Sud nije prihvatio iskaz II-tuženice u dijelu u kojem je iskazala da je vidjela kako majka potpisuje prazan papir i daje ga tužitelju i to baš na proslavi rođendana na kojoj je tužitelj iskazao da mu je majka potpisala potvrde o pozajmicama.

30. Naime, da je tome tako II-tuženica bi svakako na tu okolnost predložila saslušanje drugih osoba koje bi to mogle potvrditi i za koje tvrdi da su bile prisutne tom potpisivanju, a i pok. Davorka Delić bi se na tu okolnost pozvala u svom odgovoru na tužbu, a što nije učinila niti je tako nešto za života iznosila.

31. Isto tako, navod II-tuženice da je pok. Davorka Delić imala dva oročenja u Privrednoj banci, čime vjerojatno želi ukazati da joj nisu bile potrebne pozajmice, nije dokazan.

32. Neuvjerljivo je da pok. Davorka Delić nije mogla odgovarajuće podatke dobiti od banke još za života, ali u svakom slučaju je II-tuženica, ukoliko je to smatrala relevantnom činjenicom, mogla predložiti kao dokaz sudu da se isto pribavi službenim putem, a što nije učinila.

33. U odnosu na navod II-tuženice kako je tužitelj trebao dokazati da je pok. Davorka Delić pozajmio navedena sredstva, valja navesti kako to proizlazi iz potpisanih potvrda za koje je utvrđeno da ih je potpisala pok. Davorka Delić te iskaza tužitelja.

34. II-tuženica navedeno ne može osporiti samo navodom kako tužitelj nije imao sredstava za takve pozajmice, a niti bi se isto moglo utvrditi saslušanjem III-tuženika.

35. Pri tome valja istaći kako III-tuženik nikada nije predložio vlastito saslušanje, već je upravo suprotno, navodio kako se odrekao nasljedstva, te ne želi biti dio spora od kojeg mu je mučno.

36. Dokaz saslušanjem III-tuženika predložila je ranija tuženica i to tada kao svjedoka na okolnost da tuženica nije sačinila ni potpisala sporne potvrde, odnosno da se tako nije potpisivala, kao i da nikad nije pozajmila neki iznos od tužitelja.

37. Međutim, navedene činjenice ne mogu se utvrđivati saslušanjem svjedoka, jer je to dokazno sredstvo nepodobno za utvrđivanje negativne činjenice "nepotpisivanja potvrda". Za utvrđivanje da li je neka osoba potpisala određeni dokument postoji prikladnije dokazno sredstvo, a to je provođenje grafološkog vještačenja koje je u konkretnom slučaju i provedeno.

38. Stoga je utvrđeno kako postoji potraživanje tužitelja prema Davorki Delić u iznosu od 380.000,00 eur.

39. Prema odredbi čl. 139. st. 2. i 3. Zakona o nasljeđivanju (Narodne novine broj 48/03, 163/03, 127/13, 33/15 i 14/19, dalje: ZN), nasljednik koji se odrekao nasljedstva ne odgovara za ostaviteljeve dugove. Nasljednik odgovara za ostaviteljeve dugove do visine vrijednosti naslijeđene imovine, s time da na visinu

vrijednosti naslijeđene imovine i vrijednost ostaviteljevih dugova koje je nasljednik već podmirio sud pazi samo na prigovor nasljednika.

40. U konkretnom slučaju I-tuženik je priznao tužbeni zahtjev, II-tuženica je istaknula prigovor da odgovara samo do visine vrijednosti naslijeđene imovine, dok je III-tuženik istaknuo kako se odrekao nasljedstva pa stoga ne odgovara za dugove Davorke Delić.

41. Pri tome valja istaći kako se u konkretnom slučaju i na tužitelja kao zakonskog nasljednika utvrđeni dug dijeli razmjerno njegovom nasljednom dijelu, pri čemu tužitelj nije dokazao da bi se odrekao nasljedstva iza pok. Davorke Delić.

42. Prema odredbi čl. 139. st. 4. i 5. ZN-a, kad ima više nasljednika, oni odgovaraju solidarno za ostaviteljeve dugove, i to svaki do visine vrijednosti svoga nasljednog dijela, bez obzira je li izvršena dioba nasljedstva. Među nasljednicima dugovi se dijele razmjerno njihovim nasljednim dijelovima, ako oporukom nije drukčije određeno.

43. Točno je da ostavinski postupak iza pok. Davorke Delić nije okončan, već je isti prekinut do okončanja parničnih postupaka koji se vode pred Općinskim sudom u Splitu pod br. P-4115/2021 i P-4116/2021 te do okončanja ovog postupka.

44. Međutim, prema odredbi čl. 129. ZN-a, prava i obveze vezane uz svojstvo nasljednika po sili zakona prelaze na nasljednika u času ostaviteljeve smrti te zakonski nasljednici kao univerzalni sukcesori procesni položaj stranke u postupku stječu već u času smrti svog prednika i tome se ne mogu protiviti.

45. Uvidom u spis br. O-4322/21 Općinskog suda u Splitu utvrđeno je kako je u ostavinskom postupku navedeno da ostavinsku imovinu iza pok. Davorke Delić ulazi suvlasnički udio od ½ stana položenog u zgradi na adresi Washingtonova 6, Split, a koji stan je u zemljišnim knjigama označen kao: suvlasnički udio od 105/867 dijelova čest. zem. 9312/2, opisana kao dvorište površine 629 m², stambena zgrada površine 340 m², ukupne površine 969 m², upisana u ZU 4257 KO Split, a koji suvlasnički udio je neodvojivo povezan s isključivim pravom vlasništva na: Stanu 7 – na II. (drugom) katu, površine 104,54 m², koji se sastoji od četiri sobe, kuhinje, blagovaonice, kupaonice, WC-a, predsoblja, hodnika i balkona s pripadajućom drvarnicom, upisan u podulošku broj 18 (E-7). Suvlasnički udio od ½ vrijedne umjetničke slike Emanuela Vidovića, iz perioda Chioggia (vrijednost od 40.000,00 do 60.000,00 eur), suvlasnički udio od ½ većeg broja umjetničkih slika (cca 35 slika), suvlasnički udio od ½ većeg broja umjetničkih slika (cca 10 slika) koje se nalaze u obiteljskoj vikend kući u Rogoznici na adresi Stupin Čeline 18.

46. U odnosu na pitanje ulazi li u ostavinsku masu suvlasnički udio od 105/867 dijelova čest. zem. 9312/2, opisana kao dvorište površine 629 m², stambena zgrada površine 340 m², ukupne površine 969 m², upisana u ZU 4257 KO Split, a koji suvlasnički udio je neodvojivo povezan s isključivim pravom vlasništva na: Stanu 7 – na II. (drugom) katu, površine 104,54 m², koji se sastoji od četiri sobe, kuhinje, blagovaonice, kupaonice, WC-a, predsoblja, hodnika i balkona s pripadajućom drvarnicom, upisan u podulošku broj 18 (E-7), uvidom u presudu Županijskog suda u Bjelovaru br. GŽ-160/2025 od 23. listopada 2025. godine utvrđeno je da je potvrđena presuda Općinskog suda u Splitu br. P-4115/2021 od 18. listopada 2024. godine, kojom je utvrđen ništetnim i bez pravnog učinka "Ugovor o darovanju nekretnine", zaključen 5. lipnja 2019. godine između sad pok. Davorka Delić, kao Darovatelja i tužene ad 4) malodobne Davorka Vuletić,

kao Daroprimatelja, te tužene ad 1) Mire Vuletić, kao Nositelja prava doživotnog plodouživanja, koji je ovjeren istog dana po javnom bilježniku Anti Zlokiću, iz Splita, pod brojem ovjere OV-7367/2019.

47. Uvidom u odluku Gž-2603/24 Županijskog suda u Splitu od 25. rujna 2025. godine utvrđeno je da se o nekretnini označenoj kao čest. zgr. 1904 opisanoj kao kuća i dvor površine 360 m², upisana u ZU 3999 k.o. Rogoznica, i nadalje vodi parnični postupak.

48. III-tuženik je u ovaj spis dostavio nasljedničku izjavu iz koje proizlazi da kao zakonski nasljednik iza smrti pok. Davorke Dubravke Delić, povlači sve zahtjeve koje je putem svoje punomoćnice postavio tijekom ostavinskog postupka iza smrti majke pok. Davorke Dubravke Delić kod Općinskog suda u Splitu pod poslovnim brojem O-4322/2021, a koji postupak je prekinut rješenjem Općinskog suda u Splitu broj O-4322/2021 od 31. kolovoza 2022. godine. Ujedno izjavljuje da se kao zakonski nasljednik iza smrti pok. Davorke Dubravke Delić odriče nasljedstva koje mu po zakonu pripada.

49. Potpis III-tuženika na navedenoj izjavi je ovjeren dana 16. ožujka 2023. godine.

50. Uvidom u spis Općinskog suda u Splitu posl.broj O-4322/2021 utvrđeno je da je nasljednička izjava III-tuženika dostavljena u spis O-4322/21 dana 08. svibnja 2023. godine te je stoga ista neopoziva.

51. Slijedom navedenog, zahtjev tužitelja u odnosu na III-tuženika nije osnovan, jer se III-tuženik odrekao nasljedstva iza pok. Davorke Delić te stoga ne odgovara niti za njezine dugove.

52. Stoga je odlučeno kao u izreci pod točkom II.

53. Iz navedenog proizlazi da se dugovi ostaviteljice dijele na preostala tri nasljednika i to tužitelja te I i II-tuženike i to na jednake dijelove, obzirom ulaze u prvi nasljedni red, a nije utvrđeno da je postojala oporuka ostaviteljice.

54. Naime, prema odredbi čl. 9. ZN-a, ostavitelja nasljeđuju prije svih njegova djeca i njegov bračni drug te nasljeđuju na jednake dijelove.

55. I-tuženik je priznao postojanje svoje obveze prema tužitelju, dok je II-tuženica istaknula prigovor da odgovara samo do visine vrijednosti naslijeđene imovine.

56. Sud na vrijednost naslijeđene imovine ne pazi po službenoj dužnosti, već samo povodom prigovora nasljednika, što znači da je upravo na nasljedniku teret dokazivanja te činjenice, što uključuje i vrijednost naslijeđene imovine.

57. Međutim, II-tuženica osim isticanja kako u ostavinskom postupku nije utvrđen sastav ostavine ne predlaže druge dokaze kojima bi se utvrdila visina vrijednosti ostavinske imovine koja ulazi u sastav ostavine.

58. Obzirom na navedeno, II-tuženica nije dokazala da vrijednost imovine koju nasljeđuje iza pok. majke Davorke Delić nije dovoljna za namirenje potraživanja tužitelja u dijelu koji je razmjernom njezinom nasljednom dijelu.

59. Kako II-tuženica nije predložila odgovarajuće dokaze radi utvrđivanja vrijednosti ostavinske imovine iza pok. Davorke Delić, to u konkretnom slučaju, iako nije doneseno rješenje o nasljeđivanju kojim bi bio utvrđen sastav ostavinske imovine, sud može donijeti odluku u ovoj pravnoj stvari.

60. Naime, u ovom postupku je odlučno da li je postojalo potraživanje tužitelja prema pok. ostavitelju, tko su njezini zakonski nasljednici i da li su se na odgovarajući način odrekli nasljedstva i postoji li oporuka, što je sve u ovom postupku i utvrđeno.

61. Ukoliko se zakonski nasljednik pozove na odredbu čl. 139. st. 3. ZN-a, u ovom postupku je dužan dokazati vrijednost ostavine pa bi se eventualno radi utvrđivanja navedenog ukazalo potrebnim točno utvrđivati sastav ostavine. Kako II-tuženica u ovom postupku nije predložila dokaze na tu okolnost, to je činjenično stanje bilo u dovoljnoj mjeri raspravljeno i utvrđeno za donošenje odluke.

62. Neosnovano II-tuženica ističe prigovor zastare.

63. Iz potvrda od 18. srpnja 2010. godine proizlazi da je kao krajnji rok povrata pozajmica određen 18. srpanj 2019. godine, pa kako je tužba podnesena 18. rujna 2019. godine, to nije protekao petogodišnji zastarni rok.

64. U odnosu na pitanje valute u kojoj je izvršena pozajmica, valja istaći kako je prema potvrdama od 18. srpnja 2010. godine pozajmica izvršena u eurima.

65. Prema Zakonu o deviznom poslovanju (Narodne novine broj 96/03, 140/05, 132/06, 150/08, 92/09, 133/09, 153/09, 145/10, 76/13, 52/21 i 141/22) u Republici Hrvatskoj je 2010. godine bilo zabranjeno međusobno pozajmljivati stranu valutu (tako tada i eur) između rezidenata ako nisu bile uključene ovlaštene banke (čl. 17.).

66. Iako tužitelj tvrdi da je u vrijeme pozajmica boravio u Italiji, sve i da je takav ugovor o zajmu ništetan zbog pozajmljivanja strane valute prema čl. 323. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje ZOO) posljedica ništetnosti je dužnost ugovorne strane vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora.

67. Kako je važeća valuta u Republici Hrvatskoj euro, to se povrat primljenog iznosa može izvršiti samo u važećoj valuti, dakle, u eur, kao je to i zatraženo.

68. Slijedom navedenog, a kako se dugovi ostavitelja među nasljednicima dijele razmjerno njihovim nasljednim dijelovima, to proizlazi da se dug ostaviteljice dijeli među njezinim nasljednicima, pa tako na tužitelja otpada 1/3, na I-tuženika 1/3 te na II-tuženicu 1/3.

69. Stoga je u tim omjerima I-tuženika valjalo obvezati na isplatu iznosa od 126.666,66 eur, a II-tuženicu na isplatu iznosa od 126.666,66 eur, a s preostalim dijelom tužitelja odbiti te odlučiti kao u izreci pod točkama I i II.

70. Pri tome valja istaći kako se i ne radi o solidarnoj odgovornosti nasljednika za dugove ostavitelja jer takva odgovornost postoji samo prema trećim osobama, dok se među nasljednicima dugovi ostavitelja dijele razmjerno njihovim nasljednim dijelovima i to ovdje, s obzirom na broj nasljednika jer se III-tuženik odrekao nasljedstva, iznosi po 1/3.

71. Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 29. ZOO-a kako je to ugovoreno između tužitelja i pok. Davorke Delić.

72. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. u svezi s čl. 155. ZPP-a.

73. Tužitelju je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i zatraženom trošku i to za sastav tužbe prema Tbr. 7. toč. 1. – 5.718,00 eur, za sastav podnesaka od 22.11.2019.g., 16.11.2020.g. i 09.06.2025.g. prema Tbr. 8. toč. 1. po 5.718,00 eur, za sastav podnesaka od 19.03.2020.g., 29.07.2022.g., 29.01.2024.g. i 14.02.2025.g. prema Tbr. 8. toč. 3. po 200,00 eur, za sastav podnesaka od 03.09.2020.g., 14.04.2021.g., 29.06.2021.g. i 11.02.2025.g. prema Tbr. 8. toč. 4. po 50,00 eur, za sastav žalbe od 29.02.2024.g. prema Tbr. 10. – 5.718,00 eur, te za zastupanje na ročištima 27.01.2020.g., 24.09.2020.g., 26.05.2025.g., 21.01.2026.g. i 20.04.2026.g. prema Tbr. 9. toč. 1. po 5.718,00 eur, što ukupno

iznosi 58.180,00 eur, a uvećano za trošak PDV-a prema Tbr. 46. u iznosu od 14.545,00 eur ukupno iznosi 72.725,00 eur. Navedenom iznosu pribrojen je trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 663,61 eur i sudske pristojbe na presudu u iznosu od 663,61 eur, što iznosi 74.052,22 eur, a razmjerno uspjehu tužitelja u postupku od 33% iznosi 24.437,23 eur. Navedenom iznosu pribrojen je trošak vještačenja u iznosu od 1.000,00 eur, tako da ukupno trošak tužitelja iznosi 25.437,23 eur.

74. III-tuženiku je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i zatraženom trošku i to za sastav podneska od 23.05.2025.g. prema Tbr. 8. toč. 1. – 5.716,37 eur, za sastav žalbe od 11.01.2022.g. prema Tbr. 10. – 5.716,37 eur, te za zastupanje na ročištu 20.04.2026.g. prema Tbr. 9. toč. 1. po 5.716,37 eur, što ukupno iznosi 17.149,11 eur, a uvećano za trošak PDV-a prema Tbr. 46. u iznosu od 4.287,28 eur ukupno iznosi 21.436,39 eur.

75. III-tuženiku nije priznat trošak za sastav podneska od 09. svibnja 2023.g. jer podnesak od navedenog dana ne prileži spisu, kao ni "raniji troškovi" jer nije određeno navedeno o kojim se to troškovima radi.

76. Stoga je odlučeno kao u izreci pod točkom V.

77. Zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka odbijen je u odnosu na I-tuženika sukladno odredbi čl. 157. ZPP-a, obzirom je I-tuženik priznao tužbeni zahtjev.

78. Stoga je odlučeno kao u izreci pod točkom IV.

U Zagrebu, 27. svibnja 2026. godine

Sudac:
Vanessa Brizić Bahun

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

Broj zapisa: **9-30888-9c5a0**

Kontrolni broj: **037af-294f7-8e37f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.